

שיניקי 91 גבעתיים.

רב ביכנ"ס הראש הכולל הרב משה גבאי שליט"א

תפארת צב"ד

כולל "מלכות שבתפארת" ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

פרשת שופטים

עלון מס': 275

למלכות. [לדיעת כל מי שמסובך עם רשויות המס, במקום לקצץ בתרומות, אולי תחשוב להוסיף...]
 ג. בא לרמוז על מגילת רות, ששם מסופר על אלימלך ונעמי שברחו מהעיר לחסון בנתינת הצדקה, ונפגעה בהם די ה' במיתה ובעוני. בא לרמוז מי שלא יתן מתנתת ידו ממה שנתן לו ה', אז שופטים וכיו רומז 'יוהי בימי שפוט השופטים' הכתוב בתחילת מגילת רות. ומה שפגעה די ה' באלימלך שעשה כך. מלבד הביאור הנפלא של השל"ה לשמור כל אחד על השערים שהם באברים ש' נתן לו, עינים אזנים וכו'. יש ביאור נוסף המתאים לחודש אלול ביותר! אחת הסגולות העקריות לזכות ביום הדין היא לדון לכף זכות! כי היאך שהאדם דן את האחרים כך ידונו אותו מן השמים. וזה אומר "שופטים ושופטים תתן לך" שפוטו אותך לפי מה שאתה תתן לך! כמו שאתה דן כלפי עצמך כך ידונו אותך בשמים. אם אתה דן אחרים לחובה כך ידונו גם אותך.
 ובאותו עניין "שופטים ושופטים" לפני שאתה נותן מוסר לכל העולם ומנסה לתקן אחרים ולשפוט אותם לכף חובה, קודם "יתתן לך!" תבדוק אם אתה ראוי להעיר לאחרים. כי אין דבר יותר מאוס מאדם שמלא בעיות בעצמו והוא מנסה לתת מוסר לאחרים ולא רואה נגעי עצמו.
 בימי 'בין הזמנים' יצא לי גם כמו רבים לקיים מצוות "קום התהלך בארץ..." לא לאורכה ולרחבה אבל כן לצפון. ושם באחד היישובים יש רב מקומי יהודי חשוב ומכובד. הנה צדה העין שלי וכנראה לא במקרה... איד הבן של הרב ניגש לאחד הגבאים ולומר לו שאם לא יהיה כהן יעלו את הרב לעליית ראשון במקום כהן, כי זה היה יום חמישי.
 אותו גבאי העביר את המסר לגבאי אחר שכנראה אחראי על העלויות לתורה. ושם התגובה הייתה בהתרעמות, "קודם כל שיבוא בזמן התפילה..." [אותו רב הגיע באמצע פסוקי דמזרח] כמובן רק זכות וכו'... אבל אז נתפס בעיני המון העם... וכמה צריך להזהר כי אין פרואה כמעט לחילול ה'!
 מספר הרב גליסקי זצ"ל כשהגיע פעם לחו"ל להתרים משהו למען מוסדותיו. נכנס לאיזה בית יפה, יותר נכון לומר טירה או ארמון... רק התחיל לדבר על כסף אמרו לו, רבי, אתה יודע המצב קשה, תקופה לא פשוטה, אינפלציה... וזה. אמר להם הרב, בסדר, כסף כבר לא יצא ממכם! אבל דבר תורה אני יכול לומר! בשמחה, אם וויתרת על הכסף, כעת תדבר כמה שאתה רוצה...
 התחיל הרב לדרוש, הגמרא במסכת ברכות מספרת בזמן דוד המלך שבאו אליו הציבור ואמרו לו אין לנו פרנסה. אמר להם "צאו והתפרנסו זה מזה". אמרו לו אין הקומץ משביע את הארץ... בקיעור המצב קשה אין לנו לתת, ומה שיש זה רק קומץ וכו'. ידע שאמר להם דוד המלך אך גם אין ברירה לכו למלחמה. הגמרא לא מבארת איך לחימה זה יעזור שיהיה פתאום כסף, כאן במדינה ידוע אחרי כל מלחמה יש קיצוצים... [כמובן רק על החלשים או על לומדי תורה...] אז איד שם המלחמה הכניסה כסף לקופת הציבור?
 אלא מפרש הרב הגאון מטשעביץ זצ"ל, נאמר בתורה לפני שיוצאים למלחמה בא הכהן ומדבר עם החיילים. "מי האיש שבה בית חדש ולא חנכו ילד ושוב לביתו? מי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ישוב לביתו?", אז תגלו את כל העשירים, עכשיו יצאו מהמאורה כל אלו שיש להם שדות וכל מי שבנו בתים ולא ידעתם עליהם, ממילא תגלו את כל העשירים וכל מי שיש לו כסף, וכך תעשירו את קופת הקהל ותהיה לכם פרנסה ברווח. הוא חושב שאין לו כלום... עד שמגלים אותו.
 כל אחד צריך לשפוט את עצמו ואחר כך יוכל לשפוט אחרים, על עצמו הוא נגוע ורואה רק דברים טובים אבל על השני, הוא יודע לדרוש את כל אמות המידה המוסריים. **שבת שלום.**

"שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלוךך נותן לך לשפוטך ושפטו את העם משפט צדק".
 כעת, זו ממש אקטואליה! התורה מעידה אלו שופטים ה' יתברך רוצה! בלי וועדה בלי הסכמים בלי לשכת עו"ד... פשוט שופטים ש' יתברך חפץ בהם ושישפטו משפט צדק.
 אמר לי משהו אפשר לדעת "ברמז..." לפי מנין הפסוקים במפרש שהם תשעים וששה פסוקים, שזה גימטריא בד"ץ - בית דין צדק. [יש מילה דומה לבד"ץ... רק היא מספר אחד פחות. תשעים וחמש. וזה בדיוק גימטריא 'המין'].
 ניתן לחשוב כיום שאם אלו ימנו שופטים ולא אלו, או אם ישנו את הרב הכולל, "יבא לציון גואל..." אסור ליפול בפח! זה לא משנה אם לשופט בבית המשפט יש כיפה או כפייה על הראש, לא עוד שהדיון לא על פי התורה אסור לך לתבוע את חברך לשם, אלא אם כן ניסית דרך היבית דין הרבני! וזה לא התדר. כגון שהנבצב לא רצה לבוא, אז הן יתנו לך אישור לילך לבית המשפט ואתה נת נפשך הצלת.
 ומעשה שהיה לא מומן בארצות הברית בעורך דין יהודי שהצליח במקצועו ונתפרסם שמו כאחד הטובים עד שמינו אותו לשופט באחד מבתי המשפט המוכרים של ארצות הברית. ויהי ביום מן הימים הגיעו אליו שני יהודים ורצו להירצות את דבריהם בפניו כדי שידון אותם, אלא שהשופט סירב ולא רצה לשמוע אותם ואמר להם שהוא לא מוכן לשפוט אותם. אך כך התקעשו ולא ויתרו עד שהשופט גער בהם ואמר הרי אתם יהודים מה לכם ולמשפט שדנים לפי חוקי הגויים תלכו לרב שלכם ומה שיאמר לכם על פי התורה כך תעשו. ואחר כך הוא סיפר להם שיש להם בעצמו כשהיה לעורך דין צעיר הוא התקן לשופט ברכה אצל הרבי מלובביץ זצ"ל, ואמר שהוא רוצה להצליח במקצועו אך הרב סירב לברך ואמר לו הרי אתה יהודי והולך לפי משפטי הגויים איה מקום לברכה?! אלא שחוסף ואמר אני מוכן לברך אותך אם תבטיח לי שלא תשפוט יהודים לכשתהיה לשופט, והשכמתי! זהו הצלחתי כיום זה בזכות ברכתו של הרב, והיהודים אכן שמעו לעצתו והלכו לדין אצל הרב.
 פירו זה נסמכה לפרשת ראה, שבסופה נכתב "איש כמתנת ידו ברכתו ה' אלוךך אשר נתן לך". ויש בזה כמה לימודים ללמדנו.
 א. יש ליתן מתנת ידו ולהחזיק ולתמוך ביד השופטים, כדי שלא יבואו לדין ניסיון של לקיחת כסף בדרך של שוחד. [האמת, בדרך שלנו זה אחד מהטבעים שישתנו... ככל ששופט מקבל יותר, כך הוא מנסה לרמות יותר... הרי יש לו מנה רוצה מאתיים, ומי שיש לו מיליון רוצה שני מיליון, ומי שיש לו מיליארד, כמה רוצה? אי"כ כשיש להם הרבה הם רוצים עוד... והכל כמובן מבלי להכליל...]. וזה כתוב לתת כמתנת ידך, ואז יהיו שופטים שיוכלו לשפוט בלי לקיחת שוחד.
 ב. יש ליישב הסמיכות, ע"פ המעשה בגמ' במסכת ב"ב [דף י.] שראה רבי יוחנן בן זכאי בחלום שבני אחותו נגזר עליהם שבעה ז' כי יחסר להם שבע מאות דינרים. מבלי לספר להם, כפה אותם כל השנה לתת צדקות, והגיע החשבון סוף השנה שהתרים אותם בסך שש מאות שמונים ושלושה דינרים. ובאמת בסוף שנה נטפל להם הקיסר לשלם כל מיני קנסות הם נלחצו ורצו לרבי יוחנן קרובים שיעזור להם. ואתם אל תדאגו, רק שבעה עשר דינרים יקחו לכם ולא יותר, וכן היה. מוכח שמי שנקצב לו לשלם כל מיני קנסות למלכות, זה חופף! ויש אפשרות להמיר את זה לצדקה וגם לקבל על זה שכן. וזה עוד בזמנם שלא היה הר"ס סעיף 46, היום ממש אפשר להרוויח מכל העולמות...
 וזה שכי' בסוף הפרשה "איש כמתנת ידו" - ואם לא יתן, חבל לו כי זה בסוף ילך ל"שופטים ושופטים" דהיינו קנסות

זמני השבת

- הדלקת נרות: 19:00
- צאת השבת: 19:59
- זמן ר"ת: 20:33

זמני תפילות בביה"כ:

ימות השבוע:	יום שבת:
שחרית: 7:30	מנחה ער"ש: 19:01
מנחה גדולה: 13:15	שחרית: 8:00
מנחה קטנה: 19:05	מנחה שב"ק: 18:50
ערבית: 19:25	ערבית מוצ"ש: 20:00
יום א' מתחילים סליחות, צהריים: 13:35	

שיעורי תורה:

א - ה: 8:10 - 9:00 - גמרא מסכת בבא בתרא עם הרב משה גבאי.
א - ה: מיד אחרי תפילת ערבית - גמרא עם ר' יהודה עובדיה.
ב: 20:00 - 21:45 שיעור בזרע שמשון' עם ר' יצחק לוריא טהור.
שבת: 17:30 גמרא ופרקי אבות

אקטואליה בפרשה:

"וקראת לשבת עונג..."

שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00
 ע"י הרב משה גבאי שליט"א
 כולם מוזמנים.

סיפורי צדיקים:

סיפור הרב מילעו, כאשר נכנסו הגרמנים ימיש לליעו הוא מיהר ולקח את חס"ת שקיבל בירושה וברח דרך החלון. משם נדד עד שהצליח להגיע ללונדון. בלונדון התארס בביתו של אחד האברכים וראי השם. הוא הבחין כי הרבי מילעו בא בחוסר כל והציע לו להציע את עצמו למשרה של הרב בבית כנסת מסויים. רק הוסיף בהבלעה שהם בדקו לקחת את רבי אליהו לופיאן לרב שגם נדד לשם ממזרח אירופה.
 הרב מילעו מיד דחה את ההצעה, אני אקח את הרבנות מר' אליה!...!!
 ביום שיש לפני כניסת שבת מגיע לפתע ר' אליהו לופיאן ומבקש מהרב מילעו לבוא עמו לביה"כ. נענה להזמנה. שם כבר הושבו במזרח לידו. בסמיכות לארון הקודש.
 אחרי קבלת שבת עמד רבי אליהו לופיאן ואמר לקהל, מצאתי עבורכם את הרב המתאים ביותר ושיב אתו שבחים גדולים. זהו! זה הרב החדש שלכם. וכן היה! פרנסה וכבוד שהיו מוכנים עבורו מיד העביר לר' מילעו, כי שמע שהוא זקוק כעת.

ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

שאל את הרב

מאמץ 6169 או 969 סנפלא אמ"ס בספת
 האם אותך להפיק אותו אספי

חולפה שפיוו אליו פופאים לאכיל
 969 או סאפ איסופ האם יפיקי

ספחתי סאפי זפרי ונפחתי אח"כ
 969 כמה זמן ניתן להפיקי

בגד שלא מקפיד על המים שבו כמו סמרטוט רצפה מותר לטלטלו אך כמובן לא לסוחטו. אך בגד שאדם מקפיד עליו אין לטלטלו כשנרטב אלא רק שני בני אדם יחדיו.

אף שהשו"ע פסק לברך, מכל מקום להלכה שב ואל תעשה עדיף ולא יברך משום ספק. אולם דבר היתר שהזמן אוסרו כמו חלב תוך ו' שעות או חולה ביוה"כ יאכל ע"פ רופא עם ברכה.

ראשית להם ש להרגיל כל אדם עצמו לא לעסוק בשום דבר עד ברכת 'אשר יצרי מיד, כי מעלתה גדולה. ומכל מקום רובם אינם שוכנים עד שבעים ושתים דקות. יברך. אחרי זה ישמע מאחר.

אין לקרוא את העלון בשעת התפילה וקריאת התורה!

שלג הכבד שהחל לרדת בארצות הברית כשבועיים לפני פורים, איכזב עמוקות את הרב רובינשטיין. ככל שהשלג הלך ונערם, כך הלכה אכזבתו והעמיקה. הן אך לפני חודשים אחדים הגיע לשכונת 'ברונקסי' שבמנהטן, כדי לחדש את פעילות בית הכנסת המקומי. כמה הוון ומאמץ השקיע בשיפוץ, כמה דמים תרתי משמע הקריב כדי לחדש את תפארת בית הכנסת, ואילו שלג האיננים הזה משבש את כל התוכניות...

מלכתחילה, נתכן לחונך את בית הכנסת במעמד גדול ומפואר לביל פורים, אליו יזמין את כל מי שזיק יהודי עוד פועם בלבו. אך השלג הכבד הביא לסימני רטיבות קשים בכמה מקומות בבית הכנסת, ועובש אף החל לעלות בזוויות ההיכל. הוא המתין לטווח הסופה, ואז בדק ומצא כי עם רוב הנזקים ניתן איכשהו להסתדר, חוץ מכתם רטיבות אחד, גדול ורב ממדים, ש'התמקם' בדיוק מעל ארון הקודש, במרכז כותל המזרח...

'דווקא שם יהיה כתם כה מכוער!' - הרהר הרב רובינשטיין, 'איך אפשר! הלא אני מביא לכאן יהודים שכבר אינם צעירים, כאלה הווכרים את בית הכנסת בתפארתו. לצידם, אני חפץ להביא גם צעירים אשר יתרשמו מהמעמד, וירצו לשוב ולפקוד את בית הכנסת. ובדיוק במרכז כותל המזרח ייתקלו עיני כולם בכתם עובש דוחה! מה עושים!'

בדרכו לביתה, אפוף מחשבות אכזבה וכאב, עבר דרך שוק מקומי. בלי להבין למה ובלו לחשוב מדוע, הוא צעד פנימה, שחף בהמונו המשיית בשוק ומחפש מציאות. לפתע, נתקלו עיניו בפרוכת כחולה ויה, קטיפתית ומרהיבת עין. מגן דוד זהוב רקום באמצעה, פיטיים אדומים וסגולים שזורים בצדדיה, ובשוליה רשומות שלוש אותיות באנגלית: M.B.G.

הוא מביט בפרוכת, ולפתע עולה בו הברקה: ניתן לתלות את הפרוכת הזו על קיר המזרח של בית הכנסת, ובגודלה העצום - היא תצליח לכסות יפה את כתם הרטיבות, ואף תוסיף ליפוי וחדרו של בית הכנסת, מבלי שאיש יידע שהיא נועדה לכסות על חרפה... הוא מיהר לרכוש את הפרוכת, ארו אותה יפה והניח ברכבו, ויצא לשוב לבית הכנסת כדי לתלותה במקום המיועד.

הוא מתניע את רכבו ויוצא לכביש המהיר, ואז בזווית עינו הוא מבחין באשה מבוגרת, שרצה בשארית כוחותיה אחר האוטובוס המוביל לניו ג'רזי, אך הנהג לא הבחין בה והפליג לדרכו. האשה נאנחה באכזבה רבה, רכסה היטב את כתפיה המעיל לאור כנגד הנורא, ובצער מופנה התיישרה להמתין לאוטובוס הבא. כראות הרב רובינשטיין את המראה, הציע לה להמתין בבית הכנסת הסמוך, בו תוכל לנוח במקום להמתין בקור כשעתיים - עד האוטובוס הבא.

הרב רובינשטיין מגיע לבית הכנסת, מנת לאשה היכן תוכל לשתות ולנוח, ושב לרכבו להוציא את הפרוכת שקנה על מנת לתלותה בקיר המזרח של בית הכנסת. הוא נוטל את הפרוכת לכיוון קיר המזרח של בית הכנסת ופרש אותה כדי למדוד ולחשב כיצד יתלנה בצורה הטובה ביותר. ואז - 'בוים!' שמע לפתע קול נפילה, הכוס שבידי האשה נשמטה מידיה והתנפצה על הרצפה, ואף האשה כמעט קרסה על הארץ. עיניה היו מבוהלות, מבטה התערפל, והרב רובינשטיין חש לעזרתה. 'מה קרה? מה קרה?' - שאל בבהלה, והאשה - נסערת, מבובלת ונרגשת, בקושי מצליחה לפצות את פיה ולומר: 'אני לא מאמינה, אני לא מאמינה...! תוך שהיא מצביעה על הפרוכת...

הרב ביקש להרגיעה בכוס מים קרים, ואז, כששבה אליה רוחה, החלה לספר: 'הפרוכת אותה הרב מחזיק בידו, היא שלי. קניתייה לבעלי לפני 35 שנה, הבאתי לו אותה במתנה. הנאצים ימ"ש הפרידו בינינו, מאז לא ראיתיו'. התייפחה האשה בכבי קורע לב. 'ועתה, עיניי הוראות את הפרוכת. שלוש האותיות באנגלית הרשומות למטה מעידות כאלפי עדים. הן אלו ראשי התיבות של שמו של בעלי...'

האשה הוסיפה להתייפח בהתרגשות, מראה הזיכרון מן העבר הרחוק, זיכרון מבעלה האובד, הציף אותה בהתרגשות וסערה. הרב הציע לה לקחת את הפרוכת כמזכרת, אך האשה סירבה והסבירה: 'תישארה הפרוכת בבית הכנסת, עדות זיכרון אילמת, שיישאר בעולם זיכרון נצחי מבעלי!' - אמרה האשה והוסיפה: 'יהיה כדאי להפסיד את האוטובוס, בורא עולם הוביל לכך כדי שאזכה לראות מזכרת מבעלי הבלתי נשכח, כדי שאזכה לראות שנותר ממנו זיכרון בעולם!'

בינתיים חלף זמן ממושך, וגם האוטובוס הבא כבר חלף עבר. הרב רובינשטיין התנדב להסיע את האשה לביתה בניו ג'רזי, ובכך למעשה תם הסיפור, בחלקו הראשון בלבד. די לו לסיפור זה לו היה מסתיים כאן, בגילוי שממיו של השנה פרטית מטלטלת, איך החמצת אוטובוס הובילה את האשה למזכרת מבעלה. אך לסיפור יש המשך, מסעיר ומרגש לא פחות:

הרב ביקש להרגיעה בכוס מים קרים, ואז, כששבה אליה רוחה, החלה לספר: 'הפרוכת אותה הרב מחזיק בידו, היא שלי. קניתייה לבעלי לפני 35 שנה, הבאתי לו אותה במתנה. הנאצים ימ"ש הפרידו בינינו, מאז לא ראיתיו'. התייפחה האשה בכבי קורע לב. 'ועתה, עיניי הוראות את הפרוכת. שלוש האותיות באנגלית הרשומות למטה מעידות כאלפי עדים. הן אלו ראשי התיבות של שמו של בעלי...'

האשה הוסיפה להתייפח בהתרגשות, מראה הזיכרון מן העבר הרחוק, זיכרון מבעלה האובד, הציף אותה בהתרגשות וסערה. הרב הציע לה לקחת את הפרוכת כמזכרת, אך האשה סירבה והסבירה: 'תישארה הפרוכת בבית הכנסת, עדות זיכרון אילמת, שיישאר בעולם זיכרון נצחי מבעלי!' - אמרה האשה והוסיפה: 'יהיה כדאי להפסיד את האוטובוס, בורא עולם הוביל לכך כדי שאזכה לראות מזכרת מבעלי הבלתי נשכח, כדי שאזכה לראות שנותר ממנו זיכרון בעולם!'

בינתיים חלף זמן ממושך, וגם האוטובוס הבא כבר חלף עבר. הרב רובינשטיין התנדב להסיע את האשה לביתה בניו ג'רזי, ובכך למעשה תם הסיפור, בחלקו הראשון בלבד. די לו לסיפור זה לו היה מסתיים כאן, בגילוי שממיו של השנה פרטית מטלטלת, איך החמצת אוטובוס הובילה את האשה למזכרת מבעלה. אך לסיפור יש המשך, מסעיר ומרגש לא פחות:

הרב ביקש להרגיעה בכוס מים קרים, ואז, כששבה אליה רוחה, החלה לספר: 'הפרוכת אותה הרב מחזיק בידו, היא שלי. קניתייה לבעלי לפני 35 שנה, הבאתי לו אותה במתנה. הנאצים ימ"ש הפרידו בינינו, מאז לא ראיתיו'. התייפחה האשה בכבי קורע לב. 'ועתה, עיניי הוראות את הפרוכת. שלוש האותיות באנגלית הרשומות למטה מעידות כאלפי עדים. הן אלו ראשי התיבות של שמו של בעלי...'

האשה הוסיפה להתייפח בהתרגשות, מראה הזיכרון מן העבר הרחוק, זיכרון מבעלה האובד, הציף אותה בהתרגשות וסערה. הרב הציע לה לקחת את הפרוכת כמזכרת, אך האשה סירבה והסבירה: 'תישארה הפרוכת בבית הכנסת, עדות זיכרון אילמת, שיישאר בעולם זיכרון נצחי מבעלי!' - אמרה האשה והוסיפה: 'יהיה כדאי להפסיד את האוטובוס, בורא עולם הוביל לכך כדי שאזכה לראות מזכרת מבעלי הבלתי נשכח, כדי שאזכה לראות שנותר ממנו זיכרון בעולם!'

בינתיים חלף זמן ממושך, וגם האוטובוס הבא כבר חלף עבר. הרב רובינשטיין התנדב להסיע את האשה לביתה בניו ג'רזי, ובכך למעשה תם הסיפור, בחלקו הראשון בלבד. די לו לסיפור זה לו היה מסתיים כאן, בגילוי שממיו של השנה פרטית מטלטלת, איך החמצת אוטובוס הובילה את האשה למזכרת מבעלה. אך לסיפור יש המשך, מסעיר ומרגש לא פחות:

הרב ביקש להרגיעה בכוס מים קרים, ואז, כששבה אליה רוחה, החלה לספר: 'הפרוכת אותה הרב מחזיק בידו, היא שלי. קניתייה לבעלי לפני 35 שנה, הבאתי לו אותה במתנה. הנאצים ימ"ש הפרידו בינינו, מאז לא ראיתיו'. התייפחה האשה בכבי קורע לב. 'ועתה, עיניי הוראות את הפרוכת. שלוש האותיות באנגלית הרשומות למטה מעידות כאלפי עדים. הן אלו ראשי התיבות של שמו של בעלי...'

בליל פורים בית הכנסת לבש חג. מאות יהודים מהסביבה התכנסו בו, חנכו אותו בשמחה. הרב רובינשטיין קרא את המגילה, ואחר כך חילק אוזני המן וכיבוד קל למשתתפים. עם תום המעמד ביקש לנעול את בית הכנסת, ואז, הופתע לשמוע קול בכי נוגה עולה מאחד הספסלים.

הוא הישב את ראשו לאחור, והבחין ביהודי מבוגר, שיער שיבה מעטר את ראשו, היושב במינת בית הכנסת ומתייפח בשקט. הרב התקרב אליו, הניח יד רכה על כתפו, ופנה אליו ברוך: 'רבי יהודי, הלא פורים היום. מה לך בוכה? מדוע אתה כה עצוב?' - שאל בדאגה. להפתעתו הרבה, הזקן לא השיב, הזקן לא החווה באצבעו על הפרוכת התלויה במזרח בית הכנסת. שוב הונפה אצבע אל הפרוכת, והרב רובינשטיין הצטמרר ממש. 'מה קרה? זה קשור אליך?'

'זה שלי!' - הזדעק הזקן - 'זה לא קשור אליי, זה שלי ממש! רעייתי עליה השלום קנתה לי את הפרוכת הזו לפני 35 שנה, כשאישי לא העלה בדעתו כי הצורך הנאצי ימ"ש יפריד בינינו לעולם...'

הרב רובינשטיין החל לרעוד. הוא חש בעוצמה את משק כפי ההיסטוריה, סגירת המגלל ראתה קרובה מתמיד. 'אני לא מאמין, זה לא יתכן', - לחש הרב לזקן בהתרגשות, 'זה פשוט לא יתכן...'

'מה לא יתכן פה?' - שאל הזקן. 'זה שלי. על הפרוכת רקומים ראשי התיבות של שמי. אשתי קנתה לי את זה במתנה!'

'זה מעניין...', אמר הרב, 'בדיוק בשבוע שעבר התעניין מישהו בפרוכת. תרצה לפגוש אותו?' - שאל את הזקן שהשיב בחיוב. וכך, בעיצומו של ליל פורים חורפי, בכביש המוביל לניו ג'רזי, נסעה שוב מכוניתו של הרב בדרכה לאותה כתובת בה ביקר אך לפני שבוע. לבו פעם בעוז, מחשבותיו נשאווה לאפיקים דמיוניים למחצה, אך הוא השתדל לנהוג בוהירות, למרות הצמרמורת שחש בכל חלקי גופו.

כשהגיע לכתובת, ביקש מהזקן להמתין ברכב, ונקש בדלתה של האשה. היא פתחה לו את הדלת בהפתעה מוחלטת, היטב זכרה עדיין את דמותו ולא הבינה מה הביא אותו אליה שוב. 'שבי בבקשה וקחי לך כוס מים', פתח הרב את ביקורו בביתה, 'יתכן שאת עומדת בפני תגלית מרגשת...'

ואז לאט לאט, עקב בצד אגודל, החל הרב לספר כי מישהו הגיע לבית הכנסת והתעניין בפרוכת. הוא החל להסביר כי הלה נראה בן גילה, ויתכן שמדובר במי מקרוב משפחתו או משפחתו של בעלה, או אולי - הניח הנחה 'מוגזמת' - אולי זה הבעל האובד בכבודו ובעצמו. האשה נזעקה וביקשה לפגוש, ואז יצא אליו הרב וביקש ממנו להיכנס הביתה...

'משה!' - זעקה האשה ברגע שהבחינה בדמותו. 'בלה!' - זעק הוא לעברה השניים התייפחו בדמעות, בכי תמרורים. 32 שנים חלפו מאז נפגשו באחרונה, שניהם היו בטוחים כי בן הזוג עלה על המוקד, מסר נפשו על קידוש ה'. הם כמעט התעלפו כשהבחינו זה בזו, והרב רובינשטיין הרגיש שזה לא בסדר שהוא מפרע לרגע המרגש, האתסלל והמסעיר, אם לא שעליו לעמוד ולוודא כי ההתרגשות אינה מסכנת אותם.

וכך, שלג מעצבן, טיול מיותר בשוק והחמצת אוטובוס לניו ג'רזי, הפכו למניעים של איחוד משפחה. לא יאומן כי יסופר, איך מסובב כל הסיבות, בורא עולם המשיגה ומנחה את העולם, צירף מקרה של שלג יוצא דופן, קניה מזורה בשוק מוזר עוד יותר, ואיחור מצער של אוטובוס - לכדי תגלית של בני זוג זה את זה, לאחר 32 שנות פרידה...

יצא לאור הספר "וידבר" ע"י הרב משה גבאי שליט"א שני ספרים על המשיח המשיחית התורה מהדורה מפוארת, מנוקדת, באותיות מאוחדות עיניים בשילוב סיפורי אמונה והשגחה לפאר ולרומם את טולחן השבת. ניתן להשיג בבית הכנסת או בפל' 053-3171766

פינת ההלכה:

הלכות פירות ערלה:

- * שלוש שנות ערלה מונים משעת קליטת האילן באדמה. ואסורים פירותיו ג' שנים.
* אם ניטע עץ קודם ט"ו באב כיון שיש בו שבועות לקליטה ועוד לו יום שבנה חשובים שנה. הרי זה נספר לעץ כבר כמו שעברה שנה, והיהו מותרים בט"ו בשבט.
* ספק ערלה בארץ ישראל לחומרא אזהר דאורייתא, ובחול"ל ספיקו לקולא.
* אף אילן העושה פרי אם ניטע לצורך אחר כמו צמר לב או עצים לבניין או לשריפה, אין בו דין ערלה. ובלבד שיהיה היכר בצורת נטיעה שאינה לשם פירות.
* הניח בגינתו עצי דקל לשם נוי, התמרים שנשרו תוך ג' שנים אינם ערלה.
* איסור ערלה חל רק על הפירות ולא שאר חלקי העץ כמו ענפים פרחים גזע וכו'.
* איסור אכילה בערלה חל על הפרי ועל הגרעין ועל הקליפה וכן חרצנים וזגים בענבים. אין דין ערלה בהדסים ועלי גאת ושאר דברי ריח.

זכות העלון:

- * להצלחת ליאור בן שלמה * ועדי גל בת חיים * לרפואת גולדיטה
* בת פסיה רחל * להצלחה בכל למיכל בת אסתר ומשפחתה *
* רפואה שלימה ליונה בת מרים * רפואה שלימה והצלחה לאליעזר
* בן נעמי ואסתר בת אמה * עדי בת יונה חזרה בתשובה ושתקים
* בית נאמן. * להצלחתם ובריאותם של עומר ואוהד בני חגית

בניין עדי עדי:

עצלן אחד סיפר לחברו על שיטה מקורית להרוויח כסף. "אני מציע שירותי ניקוי וגיהוץ. אני לוקח עשרה שקלים על כל בגד. אחרי משלמים לי אני לוקח את הבגד ומעביר אותו ב"תרומה" לגמ"ח בגדי די שנייה..." "החבר: נו ואז מה? העצלן: "הם מכבסים ומגהצים את הבגד, ולמחרת אני קונה מהם את הבגד יד שניה בחמשה שקלים..."

אשה חרוצה זו ברכה ואשה עצלנית זו מכה... ובכל זאת אתה וגם את זיווג משמייים! או שאשתך התיקון שלך או להיפך, תנסה להסתדר עם מי שיש וגם... אף אחד לא שומע... אבל גם אתה לא ממש מושלם! במקום לחפש במה השני לא בסדר תתמקדו כל אחד מה אני לא בסדר ומה ניתן לשפר, ולפתע תגלה שהיא לא באמת עצלנית, ובאמת כנראה יש לך אפילו יותר מה לשפר ממנה. ותזכור שחז"ל הטילו עלף את האחריות לנישואין. אתה המראה של האשה! בהצלחה!...

זוג אחד טייל בנחת באיזור ים המלח. לפתע פתאום אומר הבעל לאשתו, היי - "תסתובבי רגע..." היא מסתובבת ושואלת אותו "למה? הוא עונה לה... "לא יודע, ללוט זה עבד..."

לע"נ:

- * אמה בת אסתר * יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה
* משה הרש בן אידל * ר' חיים בן גדריה * ג'וליה בת טינה * מוטי
* מרדכי בן מרי הי"ד * מרגלית פנינה בת רחל * עמנואל בן יונה
* ודוד. * ר' אלימלך ב"ר יוסף * מלכה בת ר' אשר זליג הלוי * נחמה
* בת חיים פרידר * אליעזר בן נתן * שלמה יצחק בן משה חיים *